

ct

Satisfaction

de
Blanca Bardagil

(fragmento / catalán)

PERSONATGES

Rubèn
Didiana
Sònia
Bibiana

Se sentirà la veu en off d'en Rubèn petit

Les actrius que interpretin els personatges de Didiana i Bibiana han de ser pràcticament idèntiques (bessones).

ESPAI

La cuina de casa la Sònia.

Una taula amb dues cadires. Un bullidor de te i una cafetera elèctrica. A sobre de la taula, apunts i llibres de la Didiana i el seu mòbil. A la cuina hi ha elements de nen petit com un got amb motius infantils, joguines escampades per l'espai, un walkie talkie, etc.

ESCENA 1

En Rubèn i la Didiana.

La Didiana li tira els seus apunts i d'una revolada agafa un ganivet, amenaçadora.

RUBÈN

No estic boig, de veritat. Espera! Et dius Didiana, però jo et dic Didi. Oi? Quan tenia tres anys el meu color preferit era el blau. No m'han agradat mai les mongetes. I em sembla que quan condueixo escolto Satisfaction perquè tu m'ho cantaves quan no podia dormir i això em tranquil·litza. And I try, and I try... *(ho canta molt suaument, com si cantés una cançó de bressol)*

DIDIANA

(mentre ell canta) Com...? Com pots saber que...? Com ho saps?!

RUBÈN

Mira'm. *(Es miren fixament als ulls)* L'aspecte pot variar, però...

DIDIANA

Ostres!

RUBÈN

Què? Sí o no?

DIDIANA

Puc... et puc tocar?

RUBÈN

Sí, clar.

La Didiana li pessiga fort la pell de la mà, i ell ràpidament l'enretira adolorit.

RUBÈN

Ei! Però què fas?! Vigila!

DIDIANA

Perdona, volia mirar si ets real.

RUBÈN

Què et penses, que sóc un holograma?

DIDIANA

I la pedra? Me la deixes tocar?

RUBÈN

No! És molt perillosa, podria teletransportar-te ves a saber on. (*Embolica la pedra amb un drap de cuina*). Hem de vigilar molt.

DIDIANA

I només l'has de tocar?

RUBÈN

Te l'has de posar al tercer ull.

DIDIANA

On?

RUBÈN

Al front.

DIDIANA

El tercer ull és el front?

RUBÈN

Te la poses al front, i penses en el lloc on vols anar.

DIDIANA

Ostres, ara que m'hi... ets clavat al teu pare! Clavat! Acabes de fer un gest que... sou idèntics! Que fort!

RUBÈN

Sí?

DIDIANA

Teniu el mateix nas, quina... ostres, quina gràcia.

RUBÈN

A quina hora arribaran, els meus pares, avui?

DIDIANA

No sé, perquè en principi la Sònia...

A través del walkie talkie, en Rubèn petit crida "Didi, Didi!!!".

RUBÈN

Sóc jo?

DIDIANA

Sí. Fem servir el walkie talkie com un telèfon... Ara vinc! Ara vinc.

La Didiana surt. En Rubèn es queda sol. Remena papers, buscant alguna informació.

RUBÈN
Hòstia, hòstia, hòstia...!

En Rubèn remena una joguina que fa soroll i se li engega la música. La Didiana torna.

DIDIANA
Vols aigua.

RUBÈN
No, gràcies.

DIDIANA
No... El peque. Que té set. *(Omple un got d'aigua)*.

RUBÈN
Ahh... em pensava que em demanaves si...

DIDIANA
Vols aigua?

RUBÈN
No, gràcies.

DIDIANA
Te? Cafè? Tu mateix, com si fossis.... bueno, ets a casa teva.

RUBÈN
Merci.

DIDIANA
Escolta, que vols veure't?

RUBÈN
Eh?

DIDIANA
Que si vols, pots passar.

RUBÈN
No ho sé.

DIDIANA
No?

RUBÈN
És que... per mi és una mica... Que si em veig potser em reconeixeré... ell.. que si em veig potser...

que no, que és millor que no em vegi.

DIDIANA

Com tu vulguis. Ara torno.

La Didiana torna a sortir amb el got d'aigua.

En Rubèn agafa un imant de la pissarra magnètica i hi juga.

Torna la Didiana.

RUBÈN

Han passat trenta anys, però la pissarra i aquest imant encara hi són. Una cosa, Didi.

DIDIANA

Què?

RUBÈN

Avui... quan arribi la mama què faràs?

DIDIANA

Aniré cap a casa.

RUBÈN

I després?

DIDIANA

Soparé i estudiaré.

RUBÈN

I et quedaràs a casa?

DIDIANA

Dilluns tinc un examen.

RUBÈN

I demà?

DIDIANA

He d'estudiar. Però potser aniré al cine. Per què? Que vols venir?

RUBÈN

No, gràcies. I la mama què farà?

DIDIANA

No ho sé.

RUBÈN

Es quedarà aquí?

DIDIANA

Em sembla que treballa.

RUBÈN

I no heu de fer cap viatge?

DIDIANA

No, no... Escolta, com estan els teus pares? Al futur, vull dir.

RUBÈN

El papa no té el cor gaire bé, però va tirant.

DIDIANA

Dóna-li records...

RUBÈN

Sí, ja li diré.

DIDIANA

Vale. Joder, és que sou clavats.

RUBÈN

I a la mama, no m'hi assemblo?

DIDIANA

Sí... Les mans, no?

RUBÈN

Ja.

DIDIANA

Rubèn... ostres, se'm fa molt estrany dir-te Rubèn... Explica'm alguna cosa, no sé, del món. S'han fos els pols?, encara existeixen ossos polars?

RUBÈN

Didi, un moment...

DIDIANA

I les platges de la Costa Brava?...

RUBÈN

Didi... Això que t'he dit del viatge...

DIDIANA
Porteu xips implantats?

Se sent soroll la porta d'entrada..

RUBÈN
És ella?

DIDIANA
Sí.

RUBÈN
La mama?

DIDIANA
Sí, clar.

RUBÈN
Que no em vegi.

DIDIANA
Com que no? Per què?

RUBÈN
T'ho acabo d'explicar. Tu no li diguis res. (*s'amaga*)

DIDIANA
Què fas?

RUBÈN
Xttttt...

En Rubèn agafa la pedra i s'amaga sota la taula.

La Didiana fa veure que estudia, dissimulant.